

چکیده پژوهش

این پژوهش به منظور بررسی علل مراجعات مجدد بیماران به بیمارستانهای عمومی آموزشی دانشگاه علوم پزشکی ایران در نیمه اول سال ۱۳۷۳ انجام گردیده است. بدین جهت تعداد ۵۶۴ فقره پرونده مربوط به بیمارانی که مراجعه مجدد داشته‌اند مورد مطالعه قرار گرفت و مشخص شد که ۱۹۰ مورد از پرونده‌های مذکور مربوط به بیمارانی است که به دلایل اشکالات مختلفی که در روند تشخیص و درمان آنان وجود داشت، مجدداً مراجعه نموده‌اند.

در این پایان‌نامه این اشکالات بعنوان علل مراجعات مجدد مطرح بوده و از پرونده‌های پزشکی بیماران مشخص شده و مورد بررسی قرار گرفته است، این علل عبارتند از:

عوارض عمل جراحی، عفونت بعد از عمل، تشخیص نادرست، درمان ناقص، عود بیماری، ترخیص موقت یا ترخیص با میل شخصی بیمار، کنسل عمل جراحی.

یافته‌های بدست آمده از این پژوهش حاکی از آن است که:

۱- بیشترین علت مراجعه مجدد، عود بیماری (۳/۲۷٪) و دومین علت عفونت بعد از عمل جراحی (۶/۲۰٪) می باشد. بیشترین درصد مراجعات مجدد مربوط به بخش جراحی (۲/۳۳٪) و دومین بخش از نظر فراوانی مراجعات مجدد بخش چشم (۱/۲۱٪) می باشد.

۲- در جامعه مورد بررسی ۳/۵۶ درصد بیماران در مراجعه اول تحت عمل جراحی قرار گرفته اند، در این گروه از بیماران اولین و مهمترین علت مراجعه مجدد (۹/۳۶٪) عفونت بعد از عمل جراحی، دومین علت (۱/۳۰٪) عود بیماری و سومین علت (۴/۱۸٪) عوارض عمل جراحی می باشد.

۳- از کل بیمارانی که مراجعه مجدد داشته اند ۸/۶۸٪ در بستری اول ۷-۱ روز بستری شده اند، در بستری مجدد این رقم ۱/۶۸٪ بوده است.

۴- بطور کلی میانگین مدت بستری اول برای کل بیماران ۴۶/۷ روز و میانگین مدت بستری دوم برای کل بیماران ۴۳/۷ روز می باشد.

۵- بیشترین علت مراجعه مجدد در بخش جراحی که اولین بخش از نظر فراوانی مراجعات مجدد (۲/۳۳٪) می باشد درمان ناقص (۴/۲۷٪) و دومین علت عفونت بعد از عمل جراحی (۸/۲۵٪) می باشد.